

145

Den grimme Ælling

Lystspil i 2 Akter

PERSONERNE:

Godsejer v. Klots . . . Hr. Vald. Møller
Ida, hans Datter . . . Fru Lauritzen
Kai, hans Søn . . . Hr. Em. Gregers
Tage, gift med Ida . . Hr. Chr. Mølbach
Lili Saltz. Frk. Amelie Kierkegaard

Godsejer v. Klots, der har Besøg af sine Børn, Datteren Ida med sin tykke, gemytlige Mand og Sønnen, Premierløjtnant Kai, vender sammen med disse hjem til sit Gods fra en Ridetur. Glade og veltilfredse oven paa Udflugten gaar Selskabet ind i v. Klots Værelse for at indtage en Forfriskning for Middagen; her finder v. Klots Dagens Post og blandt denne et Brev fra hans Myndling, Lili Saltz, der fortæller ham, at Tante Aurelia, hos hvem hun er bleven opdraget, er død, og at hun venter at høre fra ham angaaende Fremtiden. Godsejeren lægger ærgerlig Brevet fra sig og sætter de øvrige ind i Situationen, det passer slet ikke den mægtige, madkære Mand at skulle agere Opdrager for unge Piger. „Satan ogsaa,“ siger han, „nu skal man have det Pigebarn at trættes med.“ De andre har ondt af ham, undtagen Sønnen Kai, der synes, det er storartet, at der kommer en ung — sandsynligvis smuk Kvinde ind i Huset, der kan forkorte det kedelige Ferieophold for ham.

Ved den paafølgende Middag er Stemningen stadig trykket, Godsejeren er særlig gnaven, finder Maden uspiselig, og kalder tilsidst Husholdersken ind; efter først at have givet hende en stærk Reprimande — afskediger han hende, hun gaar, da falder Godsejerens Øjne paa Brevet fra Myndlingen, en Tanke slaar ned i ham: „Hør,“ siger han, „det kunde s'gu være, Lili kunde føre Huset for mig, saa havde man dog nogen Nytte af hende“; de andre synes det er en glimrende Idé, og for at smede, medens Jernet er varmt, sender Godsejeren straks et Telegram til den unge Pige, hvori han meddeler hende, at han ønsker hun tager Ophold i hans Hus, men at hans Betingelser er, at hun maa forestaa Husholdningen.

Efter et lille Ophold paa et Par Dage, i hvilke vi har stiftet Bekendtskab med Lili Saltz i hendes Hjem i Byen og set hende og hendes gamle Hus-

holderskes Sorg over Godsejerens Bestemmelser, der bringer dem til at skilles i hvert Fald for en Tid, er vi atter paa Slottet, hvor man venter den unge Pige. Vognen er kørt frem for Døren og Kai, der har faaet det Hverv at hente hende paa Jernbanestationen sidder paa Bukken, Godsejeren staar ved Siden af og giver ham Instruksur. „Hvordan ser hun ud,“ spørger Kai. „Det ved jeg s'gu ikke,“ svarer Faderen, „jeg har ikke set hende siden hun var en lille Tøs, men du finder hende nok,“ de andre siger, kom nu hjem med en rigtig sød ung Pige, Kai kører af Sted.

Paa Perronen gaar Kai forventningsfuld frem og tilbage, en Drager kommer med en Kuffert, hvorpaa staar Lili Saltz — ah! tænkte han, nu kan jeg finde hende, i det samme kommer en ung Dame hen til Drageren, Kai vil netop række hende en Buket, han har taget med til hende, da han farer sammen ved Synet af hende, i Stedet for den tænkte Skønhedsaaabenbaring ser han en lille Bondepige med daarlige Manerer og uformelig Figur, hans Skuffelse er aabenbar og med en komisk Overgang putter han Buketten ind under sin Frakke, præsenterer sig for Damen, der af lutter Generthed næsten ikke kan svare; paa Køreturen hjem forsøger

Kai flere Gange at indlede en Konversation, men forgæves, da alt glipper falder hans Øjne paa Buketten der titter frem under Frakken, han haler den frem, for at formilde hende med den, da vender hun demonstrativt Ryggen til ham, han ser paa hende, ser paa Blomsterne, og lader dem forsigtigt falde ud af Vognen. Han tager hende fra nu af kun som et komisk Nummer.

Vi ser nu Lilis Entré paa Godset, hvor alle lige til Tjenestefolkene tager hende komisk, kun Gods-ejeren er tilfreds med hende, hun kan aabenbart bestille noget, siger han.

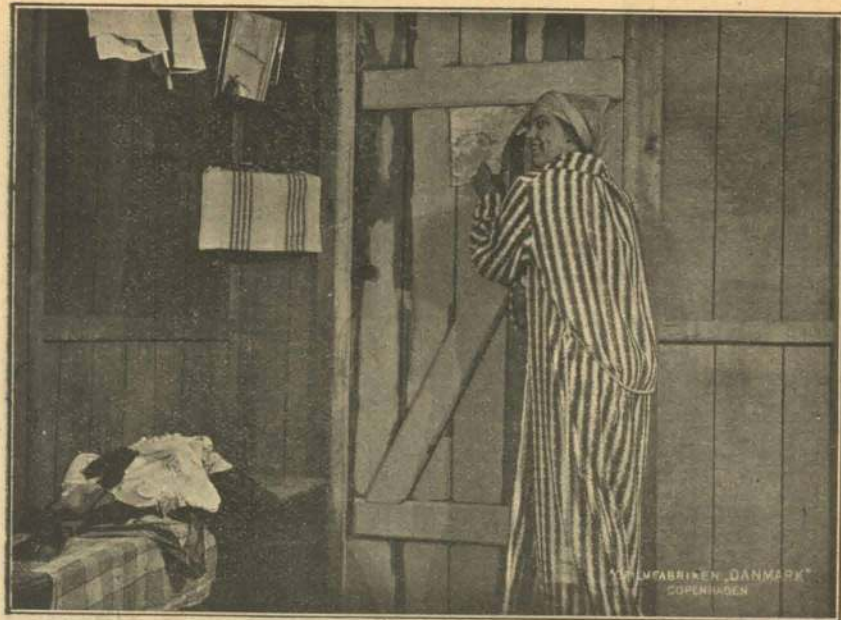
Dagen efter rejser Datteren Ida med sin Mand og Lilis Arbejde skal nu til at begynde, i en lille Scene sætter Godsejeren hende ind i hendes Pligter, da tager hun for første Gang Ordet og siger, hun kan ingen Ting, har aldrig lært noget, Gods-ejerens Begejstring for hende afsvales betydeligt, han tænker med Bekymring paa sin stakkels Mave, og forklarer hende strengt, at hun maa forsøge.

Næste Dag overværer vi dette første Forsøg, der at domme efter Godsejerens Opførsel ikke falder helt heldigt ud. Han og Kai veksler betydningsfulde Øjekast, hun ler tilsyneladende ulykkelig, men i et ubevogtet Øjeblik farer et Smil, der slet ikke

passer til hendes Opførsel, over hendes Ansigt; Gods-ejeren forlader endelig Stuen efter først at have sagt hende, at hun maa gøre det bedre næste Gang, hun bøjer sig frem, som græd hun. Kai der, for at faa nogen Føde, har kastet sig over en Klasse Vindruer, vil trøste hende, og bøjer sig over hende, da tager hun Lommetørklædet, hun har holdt for Øjnene bort, hun græder ikke, hun ler over hele Ansigtet, hvad han dog ikke ser, og hun styrter ud af Værelset, i Farten taber hun Tørklædet, hun samler det op, det er fint og elegant og dufter af den herligste Parfume; han ser uforstaaende efter hende, hvad er det for et mærkeligt Pigebarn.

Næste Morgen lister Lili hjemmefra med et Badehaandklæde over Armen, mens hun ængstelig ser sig omkring. Vi følger hende ned til Godsejerens Badehus, hvor hun klæder sig om og i en elegant Badedragt gaar hun ud ad Døren. Langs Stranden kommer Kai gaaende, da standser han pludselig, ude paa Badebroen ser han en dejlig Kvindeskikkelse; han staar som forstenet, hvor kommer denne henrivende Fremtoning fra, han stirrer betaget efter hende, da vinker hun ind til ham, at han skal forsvinde. Et Øjeblik vakler han, han kan ikke

løsrive sig fra det herlige Syn, dog han er Gentleman, han gaar.

Derefter overværer vi Lilis næste Forsøg i den ædle Kogekunst, ogsaa dette er mislykket, og da hun ved Bordet har et Par andre Uheld, taber Godsejeren endelig Taalmodigheden og siger: „Dette kan ikke gaa, nu tager jeg ind til Byen for at finde en ny Husholderske; I skal ikke vente mig de første Dage.“ Lili, der er forkølet, nyser flere Gange heftigt, da tager Kai hendes Lommetørklæde, som han jo fandt Dagen i Forvejen, frem og siger: „Vil De ikke have Deres Lommetørklæde, De tabte det i Gaar.“ Hun ser forfærdet paa ham og styrter af Sted.

En Time senere gaar Kai nede ved Søen, han tænker paa den henrivende Dame fra Badet, da falder hans Øjne paa noget blankt, der ligger paa Jorden, han bøjer sig og finder en Ørenring. Han udstøder et Glædesraab, nu har jeg et Spor at gaa efter. Hjemme paa Godset ser vi samtidig Lili liste op paa Kais Værelse med Teservice; hun stiller det paa Bordet og ser sig om i Værelset, tilfældigt kaster hun et Blik ud gennem Vinduet. Hun ser da Kai nede ved Stranden finde Ørenringen. Uvilkaarligt tager hun sig til Hovedet og opdager, at hen-

des ene Ørenring er borte. Hun løber ud af Værelset holdende sig for Øret; paa Trappen møder hun Kai der deltagende spørger til hendes Befindende. „Aah, jeg har saadan Hovedpine,“ siger hun. Da opdager han Ørenringen i hendes højre Øre, ved at sammenligne den med den, han har fundet, opdager han, at det er Magen, han har fundet. „Herregud, er det Deres,“ udbryder han. Han rækker hende Ringen og gaar.

Inde i Byen er Godsejeren imidlertid travlt beskæftiget med at søge den nye Husholderske og med at aflægge Besøg i Lilis Barndomshjem, hvor han gør en overraskende Opdagelse, der beviser ham, at Lili har gjort Grin med ham. Rasende styrter han af Sted og tager hen til Svigersønnen, for at sætte denne ind i Situationen. Her dumper han ind i et stort Selskab, og da han ser alle de glade Mennesker, svinder hans Vrede, og han inviterer dem alle med hjem for at overvære Slutningen paa Komedien. Paa Slottet er imidlertid sket det, at Lili, der efterhaanden er bleven bange for, at Kai skal opdage hendes Hemmelighed, og som er bleven saa betagen af den unge Løjtnant, at hun kunde ønske at vise sig for ham i en lidt mere tiltalende Skikkelse, har beredt ham en Overraskelse, som vi fore-

trækker at lade den højtærede Læser selv overvære, fremfor at røbe den her. Imidlertid har den virket saa stærkt paa Kai, at han har lagt sit Hjerte tor den unge Dames Fødder. Netop paa dette Tidspunkt vender Godsejeren og de Fremmede tilbage til Godset, og da Kai og Lili synes, at Godsejeren ogsaa skal være med i Komædien lidt endnu, aftaler de at lave Overraskelsen om igen. Godsejeren bliver ogsaa tilsyneladende meget imponeret; men da han har sundet sig lidt, siger han: „Nu har jeg imidlertid ogsaa en Overraskelse til Eder, og maa bede Eder vende Ryggen til,“ og Godsejeren kalder nu alle de Fremmede, der skjult har overværet og moret sig over de foregaaende Scener, ind, og medens Kai og Lili er lidt flove, deklarerer v. Klots Forlovelsen, og Vidnerne gratulerer; Kai og Lili synker smilende i hinandens Arme.

